

Busserne i Aalborg

– fra privat til offentlig drift og tilbage igen

Af: Finn Vestergaard Madsen og Niels Melchior Jensen.

Udgivet af forlaget J-bog. ISBN: 978-87-970772-4-5.

128 sider i format A4. Indbundet med stift omslag.

105 farvefotos, 24 sort/hvid fotos samt 73 tegninger og andre illustrationer.

Bogladepris: 295,- kroner.

www.j-bog.dk

Pu ha. 128 sider om bybusser i en by langt væk! Jeg skal indrømme, at sådan tænkte jernbaneentusiasten Martin, da jeg et par gange havde bladret i denne bog. Meeen – mine forældre boede et enkelt år i Aalborg for snart 40 år siden, og der kørte jeg også med bybusserne i Danmarks fjerdestørste by. Bogen indeholder også et kapitel om Aalborg Nærbane – og et om den letbane, som tilsyneladende ikke kommer alligevel.

Men altså – det er bare om at komme i gang. Før når først du er begyndt, så bladrer siderne næsten sig selv i denne bog. I hvert fald hvis man interesserer sig bare lidt for kollektiv transport, og de mekanismer bag, som er med til at styre den. Dem har de to forfattere styr på, når de beskriver, hvordan Aalborg Omnibus Selskab, AOS, endte med at bliver overtaget af Aalborg Kommune i 1976, og hvordan det gik til, at kommunen 24 år senere solgte sin tilbageværende ejerandel af selskabet for nul kroner. Hvis jeg afslører, at det tidligere DSB Busser, der på det tidspunkt hed ComBus var indblandet, så begynder det at lugte af skandale.

Forfatterne har begge været ansat i Aalborg Kommune i en menneskealder, og de er godt inde i deres stof. Og hvor der har været brug for yderligere oplysninger, har de spurgt sig for. Derfor kan de fortælle om de spegede politiske forhandlinger om blandt andet indførsel af natbusdrift – der i første omgang ikke blev til noget, fordi chaufførerne nægtede at køre om natten. Og de kan fortælle om de mange strejker og arbejdsnedlæggelser, der fandt sted i tiden med kommunalt ejet bybusdrift i Aalborg. Og om hvordan strejker og arbejdsnedlæggelser blev organiseret. Det er viden, som sjældent kommer frem til offentligheden. Og de fortæller om den – lad os sige det – noget lemfældige økonomistyring, der var i det tidligere omnibusselskab: forretningsføreren trak ud i en skivebordsskuffe, når nogen ønskede at købe nyt. Var der penge i skuffen, blev der købt ind, var der ikke, måtte man vente. Budget var vist et ukendt ord i AOS.

Forfatterne fortæller også om, at man som kommune ikke siger nej til en statslig gave, også selv om den ikke forventes at gøre nytte. Derfor fik Aalborg en nærbane. En nærbane der aldrig rigtig er nået op på at befordre de daglige antal passagerer, som beslutningstagerne regnede med, da den blev vedtaget i Folketinget. Alene det kapitel gør det værd at læse bogen, men du kan også glæde dig over gennemgangen af bybusserne i Aalborg og meget andet. Det hele rigt illustreret med billeder, billetter, brochurer, hvor især de mange tidstypiske tegninger på billetter, klippekort og brochurer og i annoncer vækker genkendelsens glæde. Det var dengang, reklamebureauerne havde rigtige tegnestuer, hvor det ikke var på en computer, der blev tegnet, men i fri hånd.

Hvis jeg skal komme med lidt brok, så er de alt for mange mellemrubrikker. Det er for meget, når der er en mellemrubrik for hvert eller hvert andet tekstafsnit – og hvert kapitel i øvrigt ikke er længere end tre-fire sider. De mange mellemrubrikker forstyrrer mere, end de letter læsningen – mener denne anmelder.

Men ellers kan bogen anbefales alle, der interesserer sig for kollektiv trafik i Danmarks fjerdestørste storby.